

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, czerwiec 2021

nr 6 (289) 2021

Uroczystość Trójcy Świętej (30 V 2021 r.)

Uroczystość Trójcy Świętej.

W sercu Twej niezgłębionej Istności, Trójco Święta, szukam oparcia dla moich nóg. Dopiero tam czuję się jak w gnieździe, z którego wyszło moje życie.

Dopiero gdy tam wracam wiarą i miłością, czuję, jak gdybym wrócił w Dom Ojca. Dopiero w obliczu Twoim, Trójco Święta, czuję pełnię mej wiary.

Dopiero stąd czerpana miłość wydaje mi się być najczystsza i bez przymieszki tego, co może jeszcze zbyt ludzkie. Odczuwam głęboką potrzebę składania Ci hołdu w Twej troistej jedności, w Twej głębi, w Twym mateczniku Bóstwa troistego.

Dopiero gdy patrzę w Twą głębię, uważam, że wielbię Cię dla Ciebie, że miłość moja jest bezinteresowna, że zapominam o sobie, o swoich małych sprawach i prośbach. Czuję wtedy dobrze, jak to wszystko co moje, jest małe, jak nie warto myśleć „o swoim”, jak mało znaczy prośba, jak cała siła moja musi pójść na uwielbienie. Gdy patrzę w Twe Serce – istnienie i istotę – odczuwam lepiej w sobie Twoją obecność, pragnę Jej, obcuję z Tobą pełen pokory i radości. Bądź uwielbiona Trójco, która jesteś we mnie. *Czcigodny Sługa Boży*

Stefan kardynał Wyszyński
27 V 1956 r., „Zapiski więzienne”

BOŻE CIAŁO

Jan Paweł II w 1998 roku tak pisał o procesji Bożego Ciała: są one niezwykle wymownym świadectwem prawdy, że Pan Jezus, ukrzyżowany i zmartwychwstały, nadal idzie po drogach świata i przez tę swoją „wędrowną” obecność przewodzi pielgrzymce kolejnych pokoleń chrześcijan i umacnia wiarę, nadzieję i miłość; pociesza w utrapieniach; podtrzymuje w dążeniu do sprawiedliwości i pokoju. (...) W Eucharystii Jezus przyłącza się do nas – tak jak przyłączył się do uczniów zmierzających do Emaus. (...) Głosi wszędzie to samo orędzie: „Miłujcie się wzajemnie, jak ja was umiłowałem”, a w Eucharystii ofiarowuje samego siebie jako duchową moc, która pozwala wypełniać to Jego przykazanie i budować cywilizację miłości.

* * *

W związku z sytuacją epidemiczną – nie będzie tradycyjnej procesji Bożego Ciała pomiędzy naszą parafią, a parafią Świętego Wojciecha. Parafie organizują procesje wokół własnego kościoła. Serdecznie zapraszamy Parafian i **przypominamy o obowiązku zachowania obostrzeń sanitarnych.** red.

Foto: Dawid Trybuś

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.
Msza Święta odpustowa 7 czerwca 2020 r.

Z ŻYCIA PARAFII

• W poniedziałek, 3 maja obchodziliśmy uroczystość NMP Królowej Polski. Na Mszy św. o godz. 9⁰⁰ modliliśmy się w intencji tegorocznych maturzystów. Przez cały miesiąc na nabożeństwach majowych modliliśmy się do Matki Bożej, polecając się Jej szczególnej opiece. Duszpasterstwo Akademickie działające w naszej parafii zaprosiło wszystkich na „akademickie majowe” na zewnątrz kościoła przy figurze Matki Bożej.

• W niedzielę, 9 maja dzieci klas III z naszej parafii przystąpiły do I Komunii Świętej oraz uczestniczyły w Białym Tygodniu. Serdecznie dziękujemy rodzicom i dzieciom komunijnym za dary ołtarza oraz wszystkim zaangażowanym w przygotowanie tej uroczystości (szczegóły i foto na stronie 6).

Dar dla wspólnoty parafialnej

25 lat temu na proboszcza naszej parafii powołany został ks. Bronisław Kaczmarek. Z racji tego jubileuszu (o którym pisaliśmy w marcu br.), wspólnoty neokatechumenalne ofiarowały w prezencie ks. Proboszczowi krzyż ołtarzowy. W niedzielę, 2 maja podczas Mszy św. o godz. 12⁰⁰ ks. Proboszcz poświęcił ten krzyż i przekazał go w darze naszej wspólnoty parafialnej.

Księżu Proboszczu – Bóg zapłać.

Krzyż jest tożsamy z tym, który stoi przy pulpicie w kaplicy na liturgii grup neokatechumenalnych tzw.: „CHWALEBNI”. Krzyż tego typu towarzyszy wszystkim grupom neokatechumenalnym na całym świecie, gdy sprawują liturgię. Krzyż posiada szereg znaków i odniesień do Starego i Nowego Testamentu. Znaki i symbole opiszemy w następnym numerze MK. ep.

KALENDARIUM MIESIĄCA

CZERWIEC 2021

1 VI – wspomnienie św. Justyna – męczennika. Pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰ zakończona Apelem Jasnogórskim

3 VI – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało.

Pierwszy czwartek m-ca

4 VI – pierwszy piątek m-ca

5 VI – wspomnienie św. Bonifacego – biskupa i męczennika. Pierwsza sobota m-ca. Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych tylko na indywidualne zaproszenie w związku z aktualną sytuacją epidemiczną

6 VI – 10. niedziela zwykła

7 VI – 22. rocznica pielgrzymki Papieża św. Jana Pawła II do Bydgoszczy

8 VI – wspomnienie św. Jadwigi Królowej

11 VI – Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Światowy Dzień

Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów. W tym dniu nie obowiązuje wstrzeżliwość od spożywania potraw mięsnych

12 VI – wspomnienie Niepokalanego Serca NMP

13 VI – 11. niedziela zwykła

14 VI – wspomnienie bł. Michała Kozala – bpa i męczennika, patrona naszej diecezji

17 VI – wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego – zakonnika

20 VI – 12. niedziela zwykła

21 VI – wspomnienie św. Alojzego Gonzagi – zakonnika

24 VI – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciela

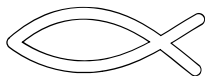
27 VI – 13. niedziela zwykła

28 VI – wspomnienie św. Ireneusza – bpa i męczennika

29 VI – Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Ofiary z tacy przeznaczone zostaną na potrzeby Stolicy Świętej. red.

Katolicki SAVOIR-VIVRE,

czyli czego nie wiemy
o zachowaniu w świątyni

CZYTANIA MSZALNE cd.

Śpiewem „ALLELUIA” wyrażamy radość ze spotkania ze Zbawicielem, który przychodzi, by do nas mówić.

Słowo „alleluja” pochodzi od hebrajskiego zawołania halelu Jahwe, co można przetłumaczyć jako „wychwalajcie Boga”. Słowo to było stosowane często w Starym Testamencie, zwłaszcza w Księdze Psalmów, jako zachęta do modlitwy uwielbienia.

Dzisiaj ma to samo znaczenie, co uzewnętrznia się, zwłaszcza w czasie wielkanocnym, będącym okresem wyjątkowej radości, którą chrześcijanie dzielą się ze sobą i wzajemnie zachęcają się do pogłębionej modlitwy. W tym czasie najmocniej objawia się nam miłość Boga, którego pragniemy wielbić, dlatego tak często w liturgii jest to słowo używane.

„Alleluja” przed Ewangelią jest tak zwanym śpiewem własnym – śpiewem na powitanie i uwielbienie Jezusa Chrystusa, będącym „Słowem Boga, przez które wszystko się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało” (por. J 1, 1-3). Ponieważ przychodzi do nas Jezus, przyjmujemy postawę stojącą, którą teraz dodatkowo wyznajemy wiarę w to, że ON rzeczywiście jest wśród nas i za chwilę to właśnie ON będzie mówił. cdn.

Na podstawie „Katolicki savoir-vivre” Rafael
Oprac. ep

KRÓTKA ZACHĘTA DO CZYTANIA PISMA ŚWIĘTEGO

GATUNKI LITERACKIE W BIBLI

(dokończenie rozdziału)

Chrześcjanie od dawna znali i podkreślali prawdę o rodzajach i gatunkach literackich w Biblii. W IV wieku po Chrystusie św. Augustyn z Hippony wyraził ją w wielu miejscach swych licznych traktatów w zwięzłym sformułowaniu reguły interpretacji Pisma Świętego. W luźnym przekładzie augustyńska reguła składa się z dwóch zasad:

1. Pismo Święte ma zawsze jakieś znaczenie prawdziwe.
2. Jeżeli jednak dosłowne znaczenie jakiegoś fragmentu wchodzi w konflikt z tym, co wiemy skądinąd (na przykład z dobrze potwierdzonych osiągnięć nauk przyrodniczych), wówczas nie należy się upierać przy znaczeniu dosłownym, a poszukać innego znaczenia, które autor natchniony chciał wyrazić.

Inny znamienity autor chrześcijański, św. Tomasz z Akwinu, komentując tę regułę w Sumie teologicznej, podaje następujący przykład: „W Księdze Rodzaju jest powiedziane, że Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejsze: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą” (1, 16). Dosłowne odczytanie przytoczonego zdania sugeruje, że Księżyc jest „duży”. Tymczasem – powiada Tomasz z Akwinu – astrologowie (czyli ówczesni uczeni) przekonująco dowodzą, że wiele gwiazd jest większych od Księżyca. Co więc miał na myśli święty autor pisząc o dwóch dużych ciałach niebieskich? Odpowiedź, jaką Tomasz podaje, jest całkiem przekonująca. Pisząc o dwóch dużych ciałach, święty autor posługiwał się ówczesną wiedzą potoczną. Nie chciał więc

cd. na str. 3

Z ŻYCIA DIECEZJI

• 12 V br. papież Franciszek przyjął rezygnację biskupa bydgoskiego Jana Tyrawy i mianował administratorem apostolskim diecezji bydgoskiej biskupa toruńskiego Wiesława Śmigła. Posługę tę będzie pełnił do czasu ustanowienia nowego biskupa bydgoskiego. Bp Wiesław Śmigiel przyjmuje nowe zadanie w duchu odpowiedzialności za Kościół i pokornie prosi mieszkańców diecezji bydgoskiej i toruńskiej o modlitwne wsparcie jego posługi oraz o modlitwę w intencji powołania nowego pasterza diecezji bydgoskiej. Polecamy w naszych modlitwach biskupów Wiesława i Jana i módlmy się o światło Ducha Świętego o dobry wybór nowego biskupa bydgoskiego. *red.*

Myśl miesiąca

Człowiek zdobywający panowanie nad materią nie może poddawać się w niewolę porządku materialnego.

Bóg mówi wyraźnie: Czyńcie sobie ziemię poddaną, a nie «stawajcie się niewolnikami ziemi, wartości gospodarczych czy ekonomicznych».

To nie ziemia ma panować nad nami, tylko my nad ziemią! To nie materia ma nas wziąć w niewolę, ale my musimy ją opanować i uszlachetnić”.

*Czcigodny Sługa Boży
Stefan Kardynał Wyszyński*

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od godz. 18³⁰ do 19³⁰

Witam Cię, Panie Jezu, obecny w Najświętszym Sakramencie

W poszczególnych tygodniach miesiąca
modlić się będziemy z mieszkańcami ulic:

8 VI – Ślaskiej

15 VI – Siemiradzkiego

22 VI – Długosza

Jeśli masz w sobie Jezusa, to działasz jak żywa monstrancja.

*Pamiętajmy o przestrzeganiu zasad rygorów
sanitarnych obowiązujących w świątyni!*

KRÓTKA ZACHĘTA... *cd. ze str. 2*

pouczać o rzeczywistej wielkości ciał, lecz wyrażając inne pouczenie, na przykład to, że ciała niebieskie zostały stworzone tak samo jak człowiek, posłużył się obrazem, który narzuca się naszym ludzkim zmysłom. Mieszkańcom Ziemi Księżyc wydaje się większy aniżeli gwiazdy. *cdn.*

*Na podst. „Krótka zachęta...” ks. St. Wszolek
Oprac. ep*

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI

BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknej Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

Otwarte Serce

Przebite, rozerwane włócznią przez rzymskiego żołdaka, pozostaje otwarte na zawsze. Z głębi Serca Jezusa wylała się miłość i wylewa się nieustannie, bo Jego miłość się nie kończy. Jezus ogarnia Swą miłością świat, dzieli się nią i daje nam w darze. Możemy ją brać całymi garściami, by potem dzielić się nią z innymi, zwłaszcza z tymi, którzy zagubili lub nie znają w ogóle drogi do tego jedyne Serca.

Kult Serca Jezusowego wywodzi się z czasów średniowiecza, często też łączono go z bardzo żywym nabożeństwem do Najświętszej Rany Boku Jezusa.

Zakon św. Dominika Guzmana bardzo wcześnie przyswoił sobie to nabożeństwo do zranionego Boku i Serca Pana Jezusa, a w piątek po oktawie Bożego Ciała dominikanie odmawiali oficjum o Ranie Boku Pana Jezusa. Ponadto szczególnym nabożeństwem do Serca Jezusowego, znajdując w Nim źródło szczególnej radości i uświęcenia, wyróżniali się m.in.: św. Metchylda (1241–98) i jej siostra św. Gertruda (1250–1303), św. Małgorzata z Kortony (1252–97).

Od XVII wieku nabożeństwo to stało się udziałem ogółu wiernych i całego Kościoła, a przyczyniło się do tego dwoje świętych: Jan Eudes (1601–80), którego w dekrete o heroicznosci cnót (1903) nazwano „twórcą liturgicznego kultu Serca Jezusa i Maryi” oraz Małgorzata Alacoque (1647–90). Ta skromna zakonnicą (wizytka) doświadczyła wielu objawień Pana Jezusa, w których na przykład żądał czci dla wizerunku Swojego Serca, zadośćuczynienia za zniewagi i ozię-

łość ludzką, wymienił też dobrodziejstwa i łaski, jakimi obdarzył czcicieli Swego Serca. Wskazał na ważność pierwszych piątków miesiąca. Kościół długo i wnikliwie badał wszystkie objawienia, by w końcu w roku 1920 dokonać kanonizacji Małgorzaty Marii Alacoque. Pierwszym papieżem zatwierdzającym nabożeństwo do Serca Pana Jezusa oraz święto dla niektórych zakonów i diecezji był Klemens XIII (1765 r.). Papież Pius IX rozszerzył święto Serca Pana Jezusa na cały Kościół (1856), a Leon XIII 31 XII 1899 r. oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki. Kościół widzi w nabożeństwie tym znak miłości Boga do ludzi, dlatego człowiek powinien mieć do Tego Serca nieograniczone zaufanie i uciekać się do Niego we wszystkich swoich potrzebach. W Nim zawsze znajdzie Boże miłosierdzie i ratunek przed zakusami czy zniewoleniem szatana. Istnieją rozmaite formy czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, na przykład – coroczna uroczystość obchodzona w piątek po oktawie Bożego Ciała; inna – to przeżywanie czci do Serca Jezusowego w czerwcu. Często też spotykamy wizerunki Serca Jezusa na medalikach, figurkach, obrazach czy w świątyniach. Wiele narodów i państw poświęciło się Sercu Pana Jezusa. Jest też wiele praktyk religijnych ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, np. adoracje nocne, pierwsze piątki miesiąca czy odmawianie litanii. Pierwsze litanie powstały w XVII wieku. Obecna pochodzi z wieku XIX i wywodzi się z klasztoru sióstr wizytek. Do odmawiania publicznego zatwierdził ją papież Leon XIII 2 kwietnia 1889 r. i dołączył do tejże litanii akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Papież Pius XI dodał akt Wynagrodzenia Sercu Jezusowemu, który nakazał odmawiać co roku w Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Rozpoczął się czerwiec, a w nim codzienne nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Nie omijajmy tej formy wyrażenia swej miłości i pragnienia ofiarowania swego czasu dla Tego, który swoją miłość daje nam nieustannie i bez miary...

Barbara

Nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa odprawiane są codziennie po wieczornej Mszy św., a w niedziele o godz. 17³⁰.

NASZ KOŚCIÓŁ

Co roku, razem ze wspólnotą parafii św. Wojciecha przemierzaliśmy w procesji Bożego Ciała trasę pomiędzy naszymi kościołami. Przyzwyczajaliśmy się, że jest dostojnie i to, że w uroczystości Bożego Ciała, Kościół nie tylko sprawuje Eucharystię, lecz uroczystie niesie Najświętszy Sakrament w procesji, głosząc publicznie, że Chrystus złożył siebie w ofierze dla zbawienia całego świata. Już drugi rok z rzędu możliwa jest procesja tylko wokół kościoła. Taki to mamy czas, ale z ufnością patrzymy w przyszłość, że z Bożą pomocą powróci możliwość radosnego uczestniczenia w procesji Bożego Ciała. I mała ciekawostka informacyjna z Tygodnika Kościelnego z 1934 roku, jakie grupy parafialne i w jakiej kolejności uczestniczyły w procesji oraz dla przypomnienia – zdjęcie z procesji Bożego Ciała z 2016 roku.

Alina

Porządek procesji u św. Trójcy w Boże Ciało.

Porządek u św. Trójcy.

1) Powstańcy i Wojaacy; 2) Sokół; 3) Tow. Św. Ignacego; 4) Tow. Św. Wojciecha „Jedność”; 5) Stow. Św. Dzieciństwa Jezus; 6) Mały Chór; 7) S. M. P. „Promyk”; 8) S. M. P. „Gwiazda”; 9) Tow. Abstynentów i Bractwo Wstrzemięźliwości; 10) Tow. Kob. Kat. „Jutrzenka”; 11) Tow. Rob. Katolickich; 12) Stow. Pań Wincentek; 13) Konferencja Męska; 14) Żywy Różaniec Pann; 15) Żywy Różaniec Młodzieńców; 16) Żywy Różaniec Matek; 17) Żywy Różaniec Ojców; 18) Straż Honorowa; 19) III Zakon; 20) Szwadron honorowy; 21) Dzieci syjące kwiatki; 22) Siostry; 23) Księża; 24) Celebrans; 25) Dozór kościelny i honoracje; 26) Chór Kościelny i orkiestra; 27) Kordon policyjny; 28) 10 dzielnych śpiewaków.

Uwaga: Orkiestra intonuje: jedną zwrotkę gra orkiestra ze śpiewem ludu, a drugą śpiewa lud sam.

Mój Patron

8 czerwca Święta Jadwiga Królowa urodziła się 18 lutego 1374 r. Była najmłodszą z trzech córek króla Węgier i Polski – Ludwika Andegawerskiego i Elżbiety – księżniczki bośniackiej. Gdy najstarsza z córek – Katarzyna, zmarła, a miała dziedziczyć tron po ojcu, władzę rozdzielono pomiędzy dwie pozostałe: Marię i Jadwigę. Maria objęła rządy nad Węgrami, a Jadwiga nad Polską.

Krótkie dzieciństwo Jadwigi wypełnione kształceniem i ćwiczeniem woli zakończyło się w momencie, gdy 16 października 1384 roku koronowano ją na królową Polski. Miała wówczas 10 lat, więc władzę sprawowali jej doradcy. I choć w sercu Jadwigi kwitła odwzajemniona miłość do Wilhelma Habsburga, któremu ją przeznaczono, gdy miała 4 lata, zmuszona była zmienić plany osobiste. Planowano unię Polski z Litwą, w związku z czym 12-letnia Jadwiga poślubiła 35-letniego wielkiego księcia Litwy – Władysława Jagiełłę. Ceremonia ślubna, poprzedzona była chrztem Jagiełły (15 II 1386 r.), odbyła się w katedrze królewskiej na Wawelu 18 lutego 1386 r. Tam również dokonano koronacji Jagiełły na

króla Polski. Jadwiga brała czynny udział w rządzeniu krajem, mając na celu tylko jego dobro. Za jej przyczyną przyłączono Ruś Halicką do Polski. Jan Długosz, wybitny nasz kronikarz, nie szczędząc jej pochwał, napisał: *Gdy była małoletnia, pozwoliła, by rządzili za nią wytrawni i całą duszą oddani polskiej racji stanu doradcy. Kiedy wraz z Jagiełłą została współrządczynią kraju, miała na celu jedynie dobro narodu polskiego. Z Krzyżakami wiodła ożywioną korespondencję w sprawie ich zbrojnych wypraw na Litwę; we Włocławku spotkała się osobiście z wielkim mistrzem krzyżackim, Konradem von Jungingenem (1397 r.) i doprowadziła do zgody męża Władysława z jego rywalem, Witoldem (1393 r.). Od tego czasu brała udział w rozstrzyganiu wszelkich sporów i porachunków dynastyczno-politycznych.*

Jadwiga współpracowała z siostrą Marią panującą na Węgrzech oraz nawiązała ścisły kontakt z papieżem Urbanem VI i Bonifacym IX, skutecznie likwidując intrygi Krzyżaków i wewnętrznych wrogów Polski. Jadwiga kochała poddanych, zjednując ich serca niezwykłą dobrocią i sprawiedliwością. W swych szlachetnych dziełach zawsze znalazła wsparcie i aprobatę swojego męża.

Słyszałam w kościele

Słyszałam o płomkach nad głowami. I o cudzie, jakiego doznali uczniowie. Ich potrzebą było dotarcie do ludzi, jak najszybsza komunikacja. Dostali więc dar mowy językami. Pomyślałam o tym, że gdyby Duch Święty przybył do kościoła i powiał na obecnych, gdyby nad każdym z nas zapalił ogień jego najpilniejszych potrzeb, to musiałby do nas podejść bardzo indywidualnie. Starszy pan w pierwszej ławce zapłonąłby miłością, bo mu jej brak na co dzień. Inne – tuż obok z lewej – oświeciłyby pokój i uprzejmość, że stałby się nie do poznania. Ktoś pod chórem promieniowałby uśmiechem, rozdawałby nieopisaną radość. Na tę panią zza filaru spłynęłaby łagodność i opanowanie, a jeszcze chwilę temu tak bardzo jej tego brakowało. Tu paliłaby kogoś dobrocią, tam cierpliwość rozgorzałaby na całego. Obok – wierność ogrzewałaby młodą parę pod amboną. **Owoce zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.** (Ga 5, 22-23) I żadne prawo nie jest ważniejsze od mocy Ducha. **Mając życie od Ducha, do ducha też się stosujemy** (Ga 5, 25).

Nie pozwalajmy Duchowi Świętemu odetchnąć, prosimy Go o to, by podpalał nam głowy ciągle, dzień w dzień, o każdej porze. Niech nie czuje się bezrobotny w tym skomplikowanym świecie pełnym potrzeb.

MJ

Ogromną troską Jadwigi stała się Akademia Krakowska, która bardzo podupadła za rządów Ludwika Węgierskiego. W testamencie Jadwiga zapisała tej uczelni swój majątek i dzięki jej ofiarności Akademii otwarto w 1400 roku.

Władysław i Jadwiga nie doczekali się potomstwa. Ich córeczka zmarła w trzy tygodnie po urodzeniu, wkrótce też odeszła do Pana Jadwiga, okrywając naród polski żałobą. Jan Długosz napisał o niej, że wszyscy czcili ją za życia jako wzór świętości. Jako królowa Jadwiga rządziła Polską sama przez dwa lata (1384-1386), natomiast razem z Jagiełłą przez trzynast lat (1386-1399). Opłakiwaną przez wszystkich królowę pochowano w podziemiach katedry krakowskiej na Wawelu, gdzie spoczywa do dziś. W katedrze znajduje się krzyż zwany „krzyżem Jadwigi”, uważany za cudowny. Pod nim często widziano modlącą się królową i to tu często zapadały ważne dla kraju decyzje. Jadwigę od razu po śmierci uważano za świętą i w r. 1426 abp gnieźnieński, Wojciech Jastrzębiec, rozpoczął proces kanonizacyjny. Jednakże czas nieustannych zamieszek i wojen wewnętrznych oraz trwająca 150 lat niewola uniemożliwiły ten proces. Podjęli go na nowo kard. Adam Stefan Sapieha i kard.

cd. na str. 5

ZGROMADZENI NA ŚWIĘTEJ WIECZERZY

Zróbcie Mu miejsce

Przyjdźcie, uwielbiamy prawdziwego i Jedyne Boga: Ojca i Syna i Ducha Świętego. Ojciec jest źródłem prawdy, Syn jest prawdą, Duch prowadzi do prawdy, o błogosławiona Trójco. Z radością uwielbiamy Boga Jedyne w Trzech Osobach, my, którzy czytamy te słowa. Wzbudźmy w sobie, również my, których parafialny Dom Boży i Parafia, nosi imię właśnie **Świętej Trójcy**, tę szczególną radość uwielbienia Pana i wołamy słowami pewnego wiersza:

*Przed Twym Majestatem
dzisiaj cześć składamy
Bo Tyś jest w Najświętszym
Sakramencie utajony
z szacunkiem przed Trójcą
głowę pochylamy
w której Ojciec, Syn i Duch Święty
w jedno połączony.*

Jeszcze nie ucichły te „odpustowe” zamyślenia, a już Kościół zaprasza nas do szczególnego przeżywania i uczczenia **wielkiej tajemnicy wiary**, jaką jest Eucharystia.

Pan Jezus, kiedy nadeszła Jego godzina, sprawował Paschę ze swoimi uczniami. W czasie tej uczty, wziął do ręki chleb i powiedział: ..TO JEST CIAŁO MOJE, następnie podniósł kielich z winem i powiedział: ...TO JEST MOJA KREW PRZYMIERZA, KTÓRA ZA WIELU BĘDZIE WYLANA. Proste czynności, prosta materia, którą jest chleb i wino, mocą Ducha Świętego, przez posługę kapłana, w każdej Eucharystii stają

się Ciałem i Krwią naszego Pana, Jezusa Chrystusa. I my jesteśmy tego świadkami i uczestnikami. Czy zawsze jednak zdajemy sobie sprawę, w jakiej uczestniczymy tajemnicy? Czy zawsze dobrze do tego uczestnictwa jesteśmy przygotowani? Wydaje się nam często, że Msza Święta, to sprawa samego Chrystusa i może kapłana. Zwróćmy jednak uwagę, że w Ewangelii wg św. Marka zapisano: *Tam przygotujcie [Paschę] dla nas* (por. Mk 14, 15). Jezus powiedział „dla nas”, bo pragnie, aby to było spotkanie, **spotkanie Jego ze mną**. Tylko moje, upragnione i modlitewne spotkanie z Chrystusem w Eucharystii, może przynosić oczekiwane owoce.

W jednej ze znanych pieśni eucharystycznych słyszymy wołanie: **Zróbcie Mu miejsce**, Pan idzie z nieba, Pod przymiotami ukryty chleba. Zagrody nasze widzieć przychodzi i jak się Jego dzieciom powodzi. Stało się tradycją, że w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Jezus wychodzi na ulice naszych miast i wsi, aby nam błogosławić, aby być z nami tam, gdzie mieszkamy, gdzie przeżywamy nasze ziemskie życie. Idąc w Procesji Eucharystycznej (idąc, kłękając, nie kucając, nie gapiąc się, nie rozmawiając o wszystkim), śpiewamy: „Bądźże pozdrowiona Hostyo żywa”, „Witaj Jezu, Synu Maryi”. Oddajemy cześć Ciału Jezusa ukrytym w konsekrowanej Hostii. Temu Ciału, które narodziło się z Maryi Dziewicy, temu Ciału, które było karmione Jej piersią, które w Nazarecie rosnęło w siłę, pracowało, wędrowało, było katowane i zabite ...dla nas. W tym Ciele przebite też zostało Serce Jezusa. Serce, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności i w którym mieszka cała pełnia Bóstwa;

Serce, wszelkiej chwały najgodniejsze. Czerwiec poświęcony jest czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jesteśmy wezwani, abyśmy wynagradzali – poprzez modlitwę i Komunię św., np. w pierwsze piątki miesiąca – Sercu Pana Jezusa zranionemu grzechami, niewdzięcznością i ...naszą religijną oziębłością.

11 czerwca 1999 r. w Warszawie, św. Jan Paweł II powiedział: *Pragnę przekazać słowa aprobaty i zachęty tym, którzy w Kościele z jakiegokolwiek tytułu nadal praktykują, pogłębiają i krzewią kult Serca Chrystusa, posługując się językiem i formami dostosowanymi do naszych czasów, tak, aby móc go przekazać następnym pokoleniom w tym samym duchu, jaki zawsze go ożywiał. Także dzisiaj trzeba tak prowadzić wiernych, aby wpatrywali się z uwielbieniem w tajemnicę Chrystusa, Boga-Człowieka, a przez to stawali się ludźmi życia wewnętrznego, którzy słyszą i realizują powołanie do nowego życia, do świętości, do wynagradzania, które jest apostołskim współuczestnictwem w dziele zbawiania świata; ludźmi, którzy przygotowują się do nowej ewangelizacji, dostrzegając w Sercu Chrystusa serce Kościoła: świat musi koniecznie zrozumieć, że **chrześcijaństwo jest religią miłości**.*

Na potwierdzenie tego, pragnę przywołać fragment hymnu z *Godziny czytań* na uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa: *Któż nie odpowie miłością Takiej Miłości bez granic? Kto z odkupionych nie zechce w Sercu Chrystusa przebywać?*

Jezu, co Serca Twojego łaski wylewasz obficie, chwała niech będzie Ci wieczna z Ojcem i Duchem Najświętszym. Amen.

Oprac. Tadeusz S.

Mój Patron cd. ze str.4

Karol Wojtyła, który jako papież, beatyfikował ją 31 V 1979 r. w Rzymie.

W 1996 r. ogłoszono dekret o heroicznosci cnót Jadwigi, w którym napisano: „Kobietą dla Kościoła i Ojczyzny najbardziej zasłużoną była bł. Jadwiga, królowa Polski, która sprawiedliwością i troskliwą miłością rządziła swoim narodem, popierała rozszerzenie wiary i kultury chrześcijańskiej i jak światło postawione na świeczniku świętością życia i dziełami ozdobiła wspólnotę kościelną i świecką. [...] Wręcz z mężem, który dochował obietnic złożonych przed zaślubinami, Jadwiga czynnie uczestniczyła w życiu Królestwa Polsko-Litewskiego; miała własny dwór i kancelarię, podejmowała obowiązki administracyjne, popierała sprawiedliwość i pokój. Prawo Boże było w jej życiu i działalności najwyższą wartością [...]. Dla chorych założyła wiele szpitali i wspierała biednych. Mimo młodego wieku zawsze działała z roztropnością, męstwem i łagodnością, mając na uwadze chwałę

Boga, dobro Kościoła i swojego ludu. «Była zwierciadłem czystości, pokory i prostoty». Praktykowała umiarkowanie w używaniu dóbr ziemskich i post, unikała próżnej chwały i przepychu, swoją nadzieję złożyła w Bogu i pragnęła wiecznej nagrody”. 8 czerwca 1997 roku, na krakowskich Błoniach, w obecności ponad miliona ludzi, święty Jan Paweł II dokonał kanonizacji Jadwigi. W homilii Papież-Polak mówił: „Najgłębszym rysem jej krótkiego życia, a zarazem miarą jej wielkości, jest duch służby. Swoją pozycję społeczną, swoje talenty, całe swoje życie prywatne całkowicie oddała na służbę Chrystusa, a gdy przypało jej w udziale zadanie królowania, oddała swe życie również na służbę powierzonych jej ludu”.

Oprac. Barbara

* * *

Święta Królowa Jadwiga od 2005 roku jest patronką Wyższej Szkoły Gospodarki. Zdjęcie obok (z 4 X 2015 r.) przedstawia obraz świętej, wystawiony

podczas Mszy Świętej o godz. 18⁰⁰, kiedy to społeczność WSG zainaugurowała nowy rok akademicki. *red.*

2021 Rokiem Stefana kardynała Wyszyńskiego

(...) jeśli przyjdą
niszczyć ten Naród
zaczyną od Kościoła,
gdyż Kościół jest
siłą tego Narodu.

Czerwiec...

Czerwiec to także wspomnianie niezapomnianej – w królewskiej Bydgoszczy – wizyty najdostojniejszego naszego Gościa, Świętego Jana Pawła II, ale...

Ale, nie wolno nam zapominać o Jego słowach wypowiedzianych w 1978 roku, po objęciu papieskiego pontyfikatu, skierowanych do Stefana kard. Wyszyńskiego: „Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża-Polaka, gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła”.

AA

Polska jest jednością, Polska jest całością, Polska jest jednym sercem, Polska jest jednym ramieniem. Polska jest jak wielka rodzina, wspierała Bożą mocą i siłą przedziwną. Polska jest zespólona nie jednym węzłem, nie parczanym powrozem, Polska jest zespólona sercem wiary.

Jej siłą jest wiara Chrystusowa! Jej jednością jest moc nadprzyrodzonej łaski Bożej! Jej nadzieją niezłomną jest pragnienie katolickiej Polski, Chrystusowej Polski!

Czcigodny Sługa Boży
Stefan kardynał Wyszyński

Ł kart historii

List pasterski Prymasa Wyszyńskiego
na ingres do katedr
w Gnieźnie i w Warszawie
z 6 stycznia 1949 r.

Nie jestem ani politykiem, ani dyplomata, nie jestem działaczem, ani reformatorem. Jestem natomiast ojcem waszym duchowym, pasterzem i biskupem dusz waszych, jestem apostołem Jezusa Chrystusa.

Posłannictwo moje jest kapłańskie, pasterskie, apostołskie, wyroste z odwiecznych myśli Bożych, ze zbawczej woli Ojca radośnie dzielącego się Swoim szczęściem z człowiekiem. Zadaniem moim jest chrzczyć, bierzmować, konsekrować, święcić, ofiarować, nauczać i sądzić.

Niosę wam Lumen Christi – Światło Chrystusowe, i wołam do wszystkich – do was kapłani i do was, domownicy wiary – pomóżcie mi wnieść w dom nasz pochodnię Bożą i umieścić na wysokim miejscu, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu, aby rozświeciła mroki i zakątki umysłów i serc, aby naród, który trwa jeszcze w ciemności, ujrzał światłość wielką. Z każdym z was, dzieci moje, pragnę wołać: światła, więcej światła!

Więcej Bożego światła!

WAKACYJNY KONKURS FOTOGRAFICZNY

Tradycyjnie, jak co roku zapraszamy wszystkich naszych Czytelników do udziału w wakacyjnym konkursie fotograficznym. Tematem przewodnim będzie: „**Stefan kardynał Wyszyński w obrazach, rzeźbach i pomnikach**”.

Jego niezłomna postawa, trwanie przy Matce Bożej, Jego przemyślenia, przestrogi są aktualne także dzisiaj. Jakże wiele Mu zawdzięczamy.

Szczegółowy w następnym, wakacyjnym numerze MK.

red.

Dary ołtarza

W niedzielę, 9 maja dzieci klas III z naszej parafii przyjęły po raz pierwszy Pana Jezusa do swoich serc. Z racji tej uroczystości rodzice wraz z dziećmi przekazali dary ołtarza: palki we wszystkich kolorach liturgicznych, 5 kompletów bielizny kiel-

chowej, 12 nowych strojów dla ministrantów oraz komplet mosiężnych naczyń do chrztu św. **W imieniu rodziny parafialnej, składamy wszystkim ofiarodawcom serdeczne Bóg zapłać!**

red.

DUCHOWE ZAGROŻENIA LĘK (4)

*Bóg jest dla nas ucieczką i mocą:
łatwo znaleźć u Niego pomoc
w trudnościach.
Przeto się nie boimy,
choćby waliła się ziemia
i góry zapadały w otchłań morza.*
(Ps 46, 2-3)

Ks. Michał Olszewski „na bogato” sypie z rękawa przykładami Bożej opieki, gdy – po ludzku – wszystko się wali. Spotkał człowieka, który mu pokazał, jak **Bóg wyciąga z lęku**. Pewien ksiądz z Argentyny opowiedział mu swoją historię. Gdy miał 12 lat, mafia zabiła mu przyjaciela, wstąpił do grupy przestępczej, która była kontra tamtej grupie; odszedł z domu, z Kościoła. „Kiedy miałem 18 lat – mówi – zostałem szefem gangu odpowiedzialnego za handel narkotyków i prostytucję. I miałem mnóstwo lęku w sobie. Bałem się co dnia, że mnie zabiją, bałem się o wszystko, o każdy dzień, o każdą minutę i tak spędziłem 10 lat, codziennie wieczór – wychodząc na ulicę, sprawdzając czy kobiety są na swoich miejscach, czy dilerzy narkotyków są na swoich miejscach. I kiedy miałem 28 lat, przechodziłem obok kościoła parafialnego..., proboszcz mnie zna, bo walczył z mafią w mieście. Przechodziłem i było czuwanie Odnowy w Duchu Świętym, była druga po północy – dzisiaj mówię – i nie wiem, co usłyszałem, ale te słowa mnie sparaliżowały. Padłem przed tym kościołem i tak trwałem do rana, płacząc przez 4 godziny. Kiedy proboszcz przyszedł na poranną Mszę

Świątą, zobaczył leżącego pod drzwiami. Nic nie mówił, zabrał go na plebanie i przez 3 miesiące dawał mu jeść i pić i przychodził do niego i codziennie godzinę siedział z nim i nic nie mówili. Po trzech miesiącach takiej vegetacji Claudio poprosił o spowiedź i po spowiedzi ten ksiądz wysłał go do swojego kolegi księdza, na drugą stronę Argentyny – 3,5 tysiąca kilometrów... – i tam spędził rok. Po tym roku wstąpił do postulatów, rozpoczął drogę do kapłaństwa i... w wieku 40 lat został wyświęcony na kapłana – boss mafii narkotykowej, człowiek odpowiedzialny za prostytucję w mieście. Dzisiaj odprawia Mszę Świątą i płacze za każdym razem, bo nie może pojąć sam, jak Bóg jest niesamowity”.

Pan Jezus troszczy się nie tylko o dobro duchowe, ale też materialne – mówi ks. Michał. Jako przykład podaje katolicką rozgłośnię *profeto.pl*, której jest prezesem. – *Od pięciu lat, jak Profeto istnieje (konferencja z 14 marca 2018 r.) brakuje co miesiąc 30%, żeby to się spięło, a jakoś cały czas to istnieje, po ludzku tego nie ogarniam... Mój brat jest analitykiem finansowym... próbowałem go przekonać, żeby zobaczył nasze rachunki, nasz budżet, żeby coś pomógł, żeby nie było takiego stresu co miesiąc, a mój brat mówi: „Nie, zostaw to, chodź na kawę”... – i tak wiele razy, proszony, odmawiał, aż w końcu powiedział: – „Słuchaj, tu się nic nie spina, tu tylko Opatrzność ci ratuje. Chodź na kawę”. I tak cały czas.*

Inny przykład – zbierali na wóz transmisyjny, chcieli wziąć kredyt, ale nie mieli żadnej zdolności kredytowej. Pewnego rana skontaktowała się z księdzem pewna

pani chorująca na raka, która wcześniej pomogła przy budowie Profeto, z prośbą o pomoc, aby w Sokółce – tam, gdzie był cud eucharystyczny – mogła go zobaczyć z bliska. *Poprosiłem ją – mówi ks. Olszewski – jak już pani będzie przed tym cudem eucharystycznym, niech się pani za nas pomodli, żebyśmy dostali pozwolenie na wóz transmisyjny... Piszę do niej: „niech się pani też pomodli, żebyśmy dostali kredyt”, a ona mi pisze: „a o ile mam się pomodlić?”, a ja jej odpisuję: „o 298 600 zł”... ona mi opisuje: „rano powinny być na koncie, dobrej nocy”.* I przelała rano dokładnie taką kwotę. *Tak nas Pan Jezus uczy, jak się troszczy, jak chce nas uwalniać od lęku przed ubóstwem. Chcę was prosić, abyście oddali Mu wasze rodzinne sprawy, zawodowe sprawy, rodzinnych budżetów, waszą troskę o finanse, warto Panu Bogu o tym mówić, to Mu powierzać, bo On się naprawdę troszczy.*

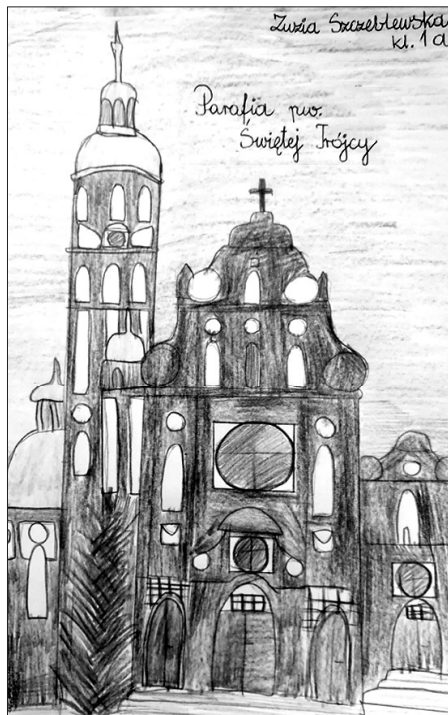
Pamiętam – mówi jeszcze ks. Michał – tuż przed Światowymi Dniami Młodzieży, kiedy było wiele lęku o to, że może być zamach, że może coś się wydarzyć itd. Byliśmy pod takim wielkim namiotem, było tam 5 tys. ludzi. Wtedy jeden z biskupów wyszedł i mówi: **„Nie bójcie się, bo jesteśmy bezpieczni wszędzie tam, gdzie jest Bóg”**. To jest właśnie to, że ta przestrzeń tej więzi, tej relacji z Panem Bogiem daje nam poczucie bezpieczeństwa... Oddajmy Mu dzisiaj wszystkie nasze lęki, nie lekajmy się, nie bójmy się. Oddajmy Mu wszystkie troski, choroby, i z taką wielką wiarą... przystąpmy do modlitwy, że **dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych**, że Bóg jest większy od naszych lęków. *cdn.*

Oprac. Iwona S.

Dziękujemy Bogu za kościół parafialny

Klasy pierwsze w ramach szkolnej katechezy poznawały swój kościół parafialny. Wiemy już, że to wyjątkowe miejsce, w którym spotykamy się na modlitwie. Dowiedzieliśmy się, że każda parafia ma swojego patrona, czyli takiego opiekuna, który prosi o dobro dla wszystkich parafian. Wiemy już, że nasza parafia jest pw. Świętej Trójcy i że nasi koledzy i koleżanki ze Szkoły Podstawowej nr 10 również należą do innych parafii, m.in. Świętego Wojciecha, Najświętszego Serca Pana Jezusa, Świętych Piotra i Pawła. Wiemy też, że parafią opiekuje się ksiądz proboszcz i że ma swoich pomocników – księży wikariuszy. W czasie lekcji podziękowaliśmy Panu Bogu za naszą parafię i poprosiliśmy o dużo zdrowia dla kapłanów w niej posługujących. Obok można podziwiać rysunki naszych kościołów wykonane przez dzieci.

*Dzieci klas I ze SP nr 10
wraz z katechetką Agnieszką Peplińską*

Kolejne rysunki na str. 8

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

1 czerwca to Dzień Dziecka, czyli wspinała okazja do tego, aby przypomnieć sobie, że wszyscy jesteśmy dziećmi Pana Boga. Pomyśleć o tym, że Bóg nas kocha najbardziej na świecie – dużo bardziej niż rodzice, babcie, dziadkowie, ciocie i wszyscy inni razem. To nawet trudno sobie wyobrazić. Gdy myślimy o Bogu jako naszym Najlepszym Ojcu, nie zapominajmy też o naszych ziemskich tatusiach. Módlmy się za nich codziennie, ale szczególnie pamiętajmy o modlitwie i życzeniach w Dniu Ojca (23 VI).

Czerwiec jest miesiącem, w którym odbywają się nabożeństwa... tak, czerwcowe! Ale czy to znaczy, że chodzi o nabożeństwo o tym miesiącu? Oj, nie! Po prostu tak się mówi w „skrócie” na nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa – tego Serca, które nas tak bardzo kocha! A w czasie tych nabożeństw odmawiamy litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa. W tym miesiącu są jeszcze inne uroczystości: Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa (Boże Ciało), a także obchodzimy wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Warto też wiedzieć, że w tym miesiącu przypada uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela. Pamiętajcie jak anioł powiedział Maryi, że jej krewna Elżbeta spodziewa się dziecka? – tu chodziło o Jana Chrzciciela, którego św. Elżbieta nosiła pod swoim sercem.

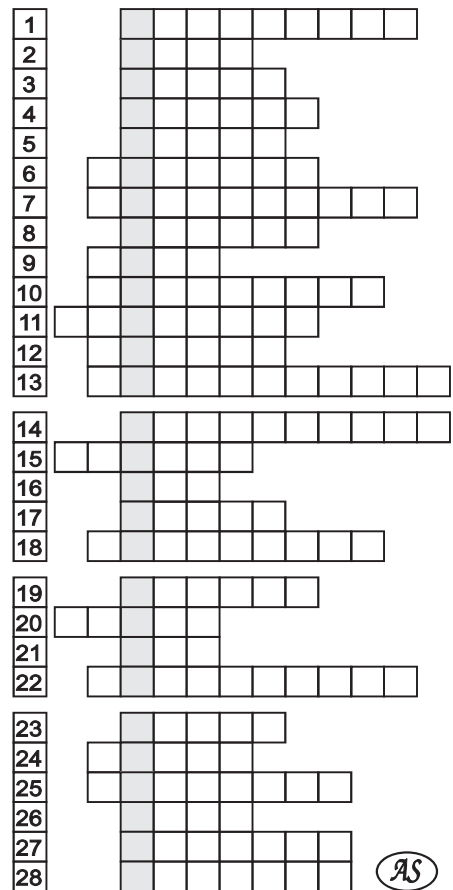
Kochane Dzieci! Te duże i te mniejsze,
bo przecież wszyscy jesteśmy dziećmi
Kochającego Boga.

Z okazji Dnia Dziecka życzymy Wam
dużo uśmiechu, pogody ducha,
błogosławieństwa Bożego,
a przede wszystkim pocucia,
że dobry Bóg bardzo nas kocha!

A teraz zapraszamy Was do rozwiązania krzyżówki. Oto hasła do odgadnięcia:

1. Dzień święty (dzień tygodnia)
2. Na końcu pacierza
3. Po „dzisiaj”
4. Zapalona na ołtarzu
5. ..., nadzieja, miłość
6. Np. loretańska
7. Święci, którzy zginęli za wiarę
8. „Niedowiarek” wśród apostołów
9. Eucharystia – ... Święta
10. Nabożeństwo ... z litanią do Najświętszego Serca Pana Jezusa
11. Modlitwa powszechna jest też nazywana modlitwą ...
12. ... Loyola założyciel zakonu jezuitów (imię)
13. Miejsce do spowiedzi
14. Np. chrzest, bierzmowanie, kapłaństwo
15. Uczeń seminarium duchownego
16. 365 dni
17. ... i wino – dary ofiarne
18. Np. jezuita, dominikanin
19. Głowa Kościoła na ziemi
20. ... tydzień po I Komunii świętej (kolor)
21. Zbudował arkę, która uchroniła jego i jego rodzinę przed potopem
22. Sakrament, którego udzielają sobie narzeczeni, gdy stają się mężem i żoną
23. Opiekun – prawny ojciec Jezusa
24. 12 czerwca będzie wspomnienie Niepokalanego ... Najświętszej Maryi Panny
25. Obecny miesiąc
26. Pod koniec koronki do Bożego Miłosierdzia modlimy się: „Jezu ... Tobie”
27. Czarny strój księdza
28. Złoty otok nad głową Pana Jezusa lub świętych.

Po ich odgadnięciu, wpiszcie je do odpowiednich pól, a litery z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą właściwe rozwiązanie.

Tym razem **nie wystarczy napisać je na kartce**. Należy również podać datę i dzień, w którym ta uroczystość w tym roku przypada. Dopiero potem dopiszcie swoje swoje imię, nazwisko, klasę i szkołę, do której chodzicie i wrzucicie ją do niebieskiej skrzynki na listy, umieszczonej przy wejściu do ks. Proboszcza, w terminie do dnia 15 czerwca br. Wśród uczestników zabawy, którzy nadesłali prawidłowe i pełne rozwiązanie, wylosowane zostaną nagrody.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki z MK nr 5 brzmiało: LITANIA LORETAŃSKA. Nagrodę wylosował Borys Winiarski. Nagroda jest do odbioru w zakrystii. AS

Dziękujemy Bogu za kościół parafialny

cd. ze str. 7

Od red.: Z uwagi na brak miejsca, pozostałe rysunki zamieścimy w lipcowo-sierpniowym wydaniu MK.

Bądźcie więc
naśladowcami Boga,
jako dzieci umiłowane.

(Ef 5, 1)

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne:
zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. o/w Bydgoszcz

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. **Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przedrukowywania nadesłanych materiałów.** Strona internetowa parafii: www.trójca.info